

kængere Udvikling, idet Afkommet ikke er brugbart, førend det er 4 Aar gammelt, hvorimod Landboracen er brugelig, naar det er 2 Aar gammelt. Dertil maa jeg dog bemærke, at jeg er i Besiddelse af Exemplarer af begge Race, baade af Landboracen og af den forædlede Race, hvilken forresten er Hovedbestanddelen af mit lille Hestehold, og jeg har ikke gjort nogen Forskjel i Alderen ved at tage dem i Brug. Jeg har kjendt Tillægsdyr af Yorkshire-Racen, som i en Alder af 5 à 6 Aar ere blevne betalte med 4 à 500 Rd. Den ærede Rigsdagsmand siger, at Remontecommissionen ikke kan bruge dem, og man har ganske vist ogsaa paa Markederne søgt at skaffe dem tilfide, men de bruge dem dog alligevel. Jeg har hørt Medlemmer af Remontecommissionen sige: „Vi kunne ikke bruge Hestene af denne Race“; men jeg har dog alligevel seet dem kjøbe Heste deraf, naar de have kunnet kjøbe dem til en Priis, som de syntes om. Der salbydes ganske vist Heste paa Markedet, som siges at nedstamme fra Yorkshire-Racen, og vedkommende Eier har maaskee ogsaa en Attest i sin Komme, som viser, at Hoppen har været bedæftet af en Yorkshire-Hingst; men saa er der, som jeg før bemærkede, kommet Noget bagefter, og det er det, som har gjort, at disse Heste usorkhyldt ere komne i Miscredit. Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg ikke gaae ind paa de enkelte Bemærkninger, som der ellers kunde være Anledning til.

Madsen: Der er et gammelt Ordsprog, som siger: „Smag og Behag er forskjellig“, og jeg troer, at dette meget godt ogsaa kan anvendes paa Hesteavlens. Der er Nogle, der holde af den Frederiksborgske Race, Andre af Yorkshire-Racen og atter Andre af Landboracen eller maaskee den Race, som er den meest udbredte over hele Landet. Jeg troer nu, at Lovudkastet i denne Henseende har truffet det Rette, idet enhver Race deri har fundet sin Repræsentant; jeg mener saaledes, at Fuldblods-racen repræsenteres ved Landstutmesteren, coach-horse Racen ved Amtsrådet og Landboracen ved Landboforeningerne. Saaledes som jeg har opfattet Forholdet, maa man have Opmærksomheden henvendt paa, hvorfor og i hvilken Henseende man skal bidrage til Hesteavlens

Fremme; skulle vi nemlig opdrætte Heste, der staae i særdeles høi Priis, eller skulle vi væsentligen holde os til de Heste, der af Udlandet søges som den bedste Handelsvare? Jeg troer nu, at det er den sidste Slags Heste, der bringer de største Summer ind i Landet, og at man sølgelig bør lægge meest Vægt paa denne Slags Heste. Der er endnu en Ting, der maa tages i Betragtning ved Udvalget af de Bidrag, der komme fra Statskassen, og de Bidrag, der paalignes Skatteyderne i Amtsrådsdistriktet; efter min Formening vilde det være høist forkeert at bestemme, at enhver skatteyndende Borger skal bidrage til Hesteavlens Fremme, og alleruheldigt vilde det være, dersom blot de, der ere Medlemmer af Landboforeningerne, skulde have Lov til at concurrere til Præmierne; thi paa den Maade vilde de, der paa en dobbelt Maade bidrage til Hesteavlens Fremme, blive udelukkede derfra. Skal Amtsrådet have Lov til paa Amtsrådsdistriktets Vegne at indkjøbe Heste, maa ogsaa alle Amtets Beboere kunne concurrere til Præmierne; naar derimod kun Medlemmerne af Landboforeningerne skulde kunne concurrere til dem, maa Statsens Bidrag kun tilflyde Landboforeningerne og af dem anvendes efter bedste Skjønne. Hvad jeg saaledes hovedsagelig maa lægge Vægt paa, det er, at man maa sørge for, at Skatteyderne ikke paa en dobbelt Maade komme til at yde Bidrag til Hesteavlens Fremme, men dog blive udelukkede fra at concurrere til Præmierne.

G. Petersen: Fra første Færd af havde jeg nogen Betænkelighed ved at tage Ordet i denne Sag, da alle de første ærede Talere fandt det særdeles godt, at Lovudkastet gav Amtsrådet den Myndighed, som det tillægger det; thi fra det Allerstørste af, at jeg saae dette Lovudkast, var det netop denne Bestemmelse, som jeg fandt meest betænkelig; men siden den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Åscherning) har udtalt sig, kan jeg fatte mig meget kort, idet jeg i denne Henseende kan slutte mig til ham. Jeg indrømmer, at Hesteavlens Fremme har stor Betydning for vort Land, men lad det stee ad Frivillighedens Vej; hvis Regjeringen og Rigsdagen i Forening gaae ind paa at yde Bidrag i denne Henseende, skulle vi med